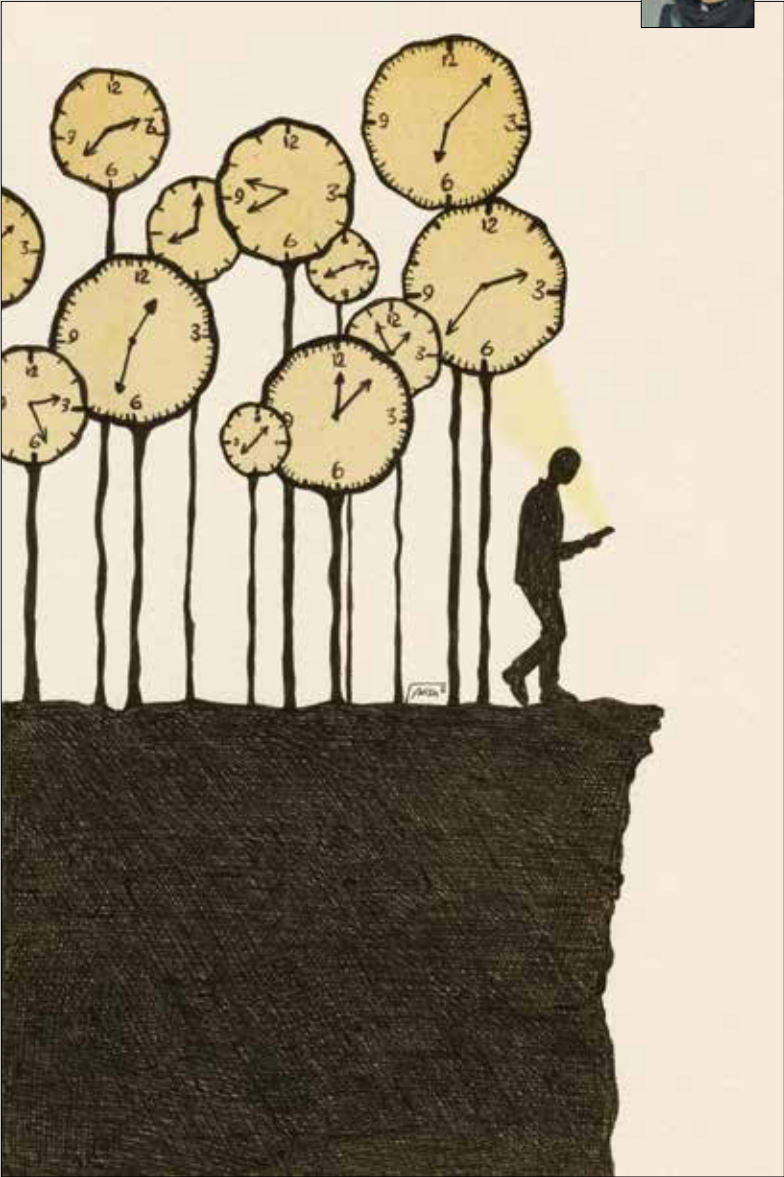

نگاره

گذر عمر در پرسه‌زنی‌های مجازی

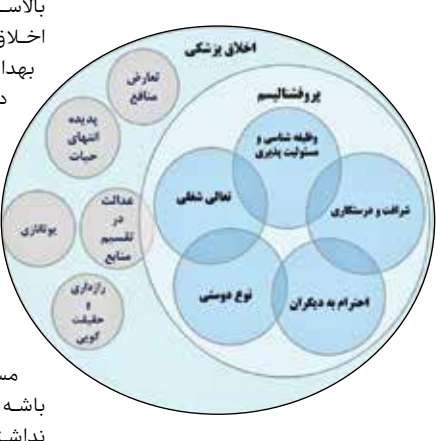
##اخلاق پزشکی

شهروند مجازی

یکانه خدایی

هشتگ

در روزهایی که کادر درمان به سختی تلاش می‌کنند بحثی در توئیتر درباره اخلاق پزشکی ایجاد شد که حسابی هم جنجالی بود. ماجرا از توثیت یکی از پزشکان درباره یکی از بیمارانش شروع شد چون کاربران معتقد بودند او با تعریف کردن این‌خاطره در فضای مجازی امانت‌داری را رعایت نکرده است. بحث بین پزشکان و دیگر کاربران درباره اخلاق پزشکی و آموزش آن در ایران و موارد اخلاق پزشکی بود و البته در کنار انتقادها کسانی هم درباره عملکرد مثبت پزشکان در این زمینه می‌نوشتند: «اخلاق پزشکی می‌که رازدار بیمار باشی، رازدار بیماریش، رفتارش و ندونسته‌هاش. اخلاق پزشکی می‌که تو پزشکی باید درمان کنی»، «اخلاق پزشکی می‌گه با هر رتبه‌ای بری دانشگاه وقتی در بیای دیگه نومم شده. بعدش دیگه مهم نیست تو چی بوی. باید کار کنی مثل میلیون‌ها انسان دیگه و بابتش حقوق خوب بگیر. پس منتی سر

کسی نداری. اگه فکر می‌کنی شغل تو فقط حساسه به این فکر کن که یک ماه کارگری شهرداری زباله‌ها رو جمع نکنن..» «به نظر من از اولین چیزهایی که یک پزشک یاد می‌گیره اینه که از کلمات مطلق مثل مطلقاً، هرگز، حتماً، قطعاً، صددرصد، غیرممکن ... استفاده نکنه. ربطی هم به اخلاق پزشکی نداره. تجربه من اینو می‌گه.» «وقتی به مسأله‌ای قداست می‌دین راه نقد بهش بسته می‌شه. وقتی هم راه نقد بسته بشه توقع پیشرفت و اصلاح تبدیل به شوخی

می‌شه»، «من اخلاق پزشکی رو دوست دارم ولی تقریباً تمام تصورات مردم نسبت این قضیه اشتباهه. مثلاً در نظر مردم پزشکی که از عمل بیماری امتناع کنه بی‌اخلاقه ولی از نظر اخلاق پزشکی پزشک این حق دو داره که هر بیماری هرچقدر نیازمند به کمک (به جز در موارد اورژانس) از کمک دادن به او امتناع کنه. اخلاق پزشکی اجازه نمی‌ده پزشکان بیش از حد خسته بشن و تمرکزشون رو از دست بدن، اگر زمانی خسته شدن میتونن دست از کار بکشن و استراحت کنن بدون اینکه همراه بیمار حق داشته باشه سرش داد بزنه و بگه چرا زودتر کارم انجام نمی‌شه»، «حق میدم به مردم. من پزشکم ولی دلیل نمی‌شه عصبانیت مردم از پزشکان و سیستم درمانی را نادیده بگیرم. «دوران پزشکی عمومی خیلی از اخلاق پزشکی برامون نگفتن، «حتی کم‌حوصله‌ترین استادی ما، چه ظاهری چه قلبی هیچ‌وقت اخلاق پزشکی رو لافلاقل جلوبی ما زیر پا نذاشتن!»، «فکر می‌کنید اخلاق پزشکی همون دو واحد تئوریه، همین نشستن در درمانگاه کنار اساتید و راند کردن بالاسر مریض همرا با اساتید پر از نکته‌های اخلاق پزشکیه»، «ولی به نظر من وزارت بهداشت جهت آموزش اخلاق پزشکی داره تلاششو می‌کنه... همین که شروع کرد کانون‌های دانشجویی اخلاق پزشکی رو راه انداخت و دانشگاه‌ها هم توی به سری کمرنگ‌تر...». «درباره اخلاق پزشکی چه حوزه آموزش بالینی چه حوزه درمان، مهم‌ترین مسأله به نظر من اینه که سیستم جوری باشه که شما جرات رعایت نکردن اخلاق رو نداشته باشی یا اگر انگیزه‌ات خیلی براش زیاده، بدونی‌داری ریسک خیلی بزرگی می‌کنی. این کار رو بکن، ببین شاهد چه رشد اخلاقی‌ای خواهی بود.»، «اخلاق پزشکی بله مهمه شاید اون دو واحدی هم که پاس کردیم سعی در آموزش داشت ولی بشدت شعاری بود و با کلیشه و اغراق فراوان همراه بود جوری که از اصل موضوع غافل می‌شدی و درگیر حاشیه می‌شدی. هشم می‌گفتی ای بابا چقدر غیرواقعی اون نحوه تدریس دو واحد رو به هیچ‌وجه دوست نداشتم بدترین کلاس بود».

با کرونا می‌سازیم

فاطمه گودرزی: بخش‌هایی از سریال «ایلدا» که قبل از کرونا در خرمشهر کار می‌کردیم باقی مانده است. دوستان شروع به ضبط کرده‌اند تا نوبت به بخش‌های من برسد. به‌هر صورت چاره‌ای نیست ما هم مثل همه مردم با کرونا می‌سازیم. چاره‌ای نیست باید زندگی کرد. وقتی بازی می‌کنیم، نمی‌توانیم ماسک بزنیم. به ناچار مجبور به تحمل کرونا هستیم. خیلی‌ها از من می‌پرسند تا حالا به عوض کردن شغل فکر کردید؟ راستش فکر کردن به شغلی که در حیطه هنر و تفکر نباشد، خیلی سخت است. هنر دنیای بزرگی است و هر چقدر در آن شنا کنی باز جادارد؛ اما شاید شغل‌های دیگر به غیر از کارهای علمی انتها دارند. از زمانی که با هنر آشنا شده‌ام دوست دارم در همه حوزه‌هایش سرگ بشم. به هر سمت رفته‌ام از دکلمه گرفته تا دوبله همیشه لذت برده‌ام.

بخشی از گفت‌وگوی این بازیگر با خبرنگار ایسنا

به یاد استاد سهراب محمدی و دست‌های سحرآمیزش

گوهری بود که زمین از دست داد

عکس: رضا صفاریان / ایران

زلیخا» است که بخشی باید به ذهن خود بسپارد و آن منظومه‌ها را در یک مقام بخواند قرار گرفته‌اند و مرحوم حاج قربان سلیمانی هم به این موضوع تأکید بسیار داشت. بخشی‌های شمال خراسان به سه زبان تاتی، ترکی و کردی موسیقی اجرا می‌کنند. اما اکثریت بخشی‌های شمال خراسان ترک زبان هستند و تعداد اندکی کرد زبان بوده‌اند که سهراب محمدی از آن دسته است. به گفته آقای کلیم‌الله توحیدی (پژوهشگر برجسته کرمانج شمال خراسان)، هنرمندی که بتواند مقام «لو» را بخواند، کرد کرمانج است. کرمانج‌ها هم به زبان کردی و هم فارسی آواز می‌خوانند که با درگذشت استاد محمدی نمی‌دانم آیا بخشی‌گرد زبانی وجود دارد یا خیر؟ هرچند درنسل جوان می‌توان امیدوار بود اما اینکه چقدر توانا و کاربلد باشند بی‌اطلاع هستم.

بخشی‌ها خصوصیات هنری بسیار و متفاوتی دارند که البته به مصادق قدیم، امروزه دیگر بخشی‌وجود ندارد. بخشی‌خواننده، نوازنده و سازنده دوتار، داستان‌گو و بداهه پرداز در موسیقی و شعر است. اشعار بخشی‌ها درونمایه‌های متفاوتی دارند که یک بخش آن روایت داستان‌هایی همچون «کوراوغلو»، «ابراهیم ادهم» و منظومه‌هایی چون «یوسف

پیشنهادی برای پرهیز از تعصبات ییجا

معرفی کتاب امروزمان به پیشنهادی از ناصر فکوهی، استاد دانشگاه تهران تعلق دارد. «هویت‌های مرگبار»، که با همراهی «نشرنی» در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفته نوشته «امین معلوف» و به ترجمه «عبدالحسین نیک‌گهر» است. آن‌طور که این استاد انسان‌شناسی با انتشار فیلمی در صفحه شخصی‌اش در اینستاگرام گفته،

معلوف نویسنده لبنانی‌تبار ساکن فرانسه است که حاصل تربیت در سنتی عربی-فرانسوی به شمار می‌آید. او از مشهورترین نویسندگان این سال‌های فرانسه ست که به‌طور خاص در حوزه‌های مختلف ادبیات داستانی کار کرده و از اعتبار زیادی در فرانسه و دیگر نقاط جهان برخوردار است؛ آنقدر که حتی در فرهنگستان زبان فرانسه هم عضویت دارد. اما این کتاب، اثری ست که در آن به‌طور خاص به مسأله هویت می‌پردازد. معلوف در شرایطی ست که بیش از همه قادر به صحبت درباره چنین مبحث مهمی ست چرا که خود برخوردار از هویتی چنگدانه است. او یک لبنانی عرب، درعین حال مسیحی و از سویی تربیت یافته سنتی فرانسوی ست که سال‌ها ست در فرانسه زندگی می‌کند و تحت تأثیر نگاه‌های مختلف فرهنگی و نژادی بوده. او در این کتاب بحث هویت را به شکل عمیقی شکافته و از این‌من می‌گوید که چرا هویت یک امر چنگدانه است و چرا ما نمی‌توانیم با هویت، به‌عنوان امری خالص و یکدست رویه‌رو باشیم. یکی از ویژگی‌های بارز این کتاب که ریشه در شرایط خاص زندگی اجتماعی‌اش دارد نشأت گرفته از هویت چنگدانه‌ای ست که با آن رویه‌روست، با اینکه اوضاعی بین آنها نمی‌بیند و حتی به‌دنبال اثبات برتری هیچ‌کدام نیست. در کتاب پیش‌رو تأکید بسیاری به تصنعی بودن مرزبندی‌های

هویتی دارد و معتقد است که این‌ها در مفهوم تردکننده هیچ‌کدام موجودیتی واقعی ندارند. توجه به نکات مثبت فرهنگ‌ها از دیگر مسائلی ست که به این‌ها بجای گرفتاری به تعصبات نژادی، دینی و فرهنگی معطوف است؛ اگر خواهان افزایش آگاهی خود نسبت به مسائلی از این دست هستید و از سویی تعصبات این‌چنینی دارید همین امروز به سراغ تهیه این کتاب بروید.

عکس نوشت

خدا دیدنی نیست
ولی همه جاست.
می‌تونید اون رو حس
کنید. گفت شما با
دستانتون می‌بینید.
حالا من همه جا رو
می‌گردم تا به روزی
بالاخره دستم به خدا
بخوره...

رنگ خدا
مجید مجیدی

۲۵ مرداد

۱۴۹ روز از سال گذشته است. امروز هم به بهانه سالروز تولد و درگذشت چهره‌های

فرهنگی و هنری از آنها یاد و آثارشان را مرور می‌کنیم.

تولدها

رضاصادقی:خواننده مشکی پوش پاپ‌امروز ۴۱ ساله می‌شود. رضا صادقی از نوجوانی به موسیقی علاقه داشت و سال ۷۱ با خواندن ترانه‌ای به نام «راز عشق» به صورت جدی کارش را آغاز کرد. یک سال بعد آلبومی به همین نام منتشر کرد و پس از آن با همکاری گروه هنری کیمیا آلبوم‌های «گل لاله»، «رؤیای شیرین» و «مستانه و دیوانه» را عرضه کرد. ترانه «مشکی رنگ عشقه» باعث شد رضا صادقی به شهرت برسد و پس از آن آلبوم «بیرهن مشکی» را با همین ترانه منتشر کرد که بسیار مورد توجه قرار گرفت. «وایسا دنیا»، «یکی بود یکی نبود»، «دیگه مشکی نمی‌پوشم»، «همین» و «فقط گوش کن» آلبوم‌های دیگری است که با صدای رضا صادقی منتشر شده‌اند. رضا صادقی آهنگساز بسیاری از ترانه‌هایش را خودش انجام می‌دهد و در یک نظرسنجی به عنوان یکی از محبوب‌ترین چهره‌های موسیقی دهه ۸۰ ایران معرفی شد.

ساروز تولد نصرت‌الله مسعودی کارگردان، **آزاده بهشارتی** شاعر، **ناهدی عرجونی** شاعر، **سعید کوشش** داستان‌نویس، **مازین معاونی** مترجم و **ملحم برکات** بازیگر و موسیقیدان لبنانی هم امروز است.

درگذشت‌ها

احمد فردید: فیلسوف بزرگ معاصر سال ۱۳۷۳ در چنین روزی درگذشت. احمد فردید متولد ۱۲۹۸ در یزد بود و پس از تحصیل در رشته علوم تربیتی و فلسفه اسلامی به آلمان رفت تا درباره فلسفه اروپایی هم مطالعه کند. او در دوران زندگی‌اش هیچ کتابی منتشر نکرد و به همین دلیل به او «فیلسوف شفاهی» می‌گفتند اما پس از مرگش مقالات او با نام‌های «فیلسوف بعدی: غربزدگی»، «مشروطیت دفع فاسد به افسد بود» و «سقوط هدایت در چاله هرز ادبیات فرانسه» منتشر شد.

غلامحسین بیگدلی: نویسنده، شاعر و خوشنویس ایرانی سال ۱۳۷۷ در چنین روزی درگذشت. غلامحسین بیگدلی متولد ۱۲۹۷ بود و سال‌ها فعالیت سیاسی می‌کرد و به دلیل نزدیکی‌اش به حزب توده، به شوری آن زمان رفت اما آنجا زندانی شد. پس از آزادی از زندان در باکو زبان‌شناسی خواند و هم‌زمان هم شعر می‌سرود که اشعار او به زبان‌های فارسی و ترکی منتشر شد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی به ایران بازگشت و به تحقیق در حوزه زبان‌شناسی و ادبیات فارسی ادامه داد. «چهره اسکندر در شاهنامه فردوسی»، «از کاخ‌های شاه تا زندان‌های سبیری» که حکایت سال‌های زندان اوست، «جمشید و خورشید» و «دیوان بیگدلی» از آثار اوست. جالب است بدانید که نامه امام خمینی (ره) به میخائیل گورباچف توسط او به زبان روسی ترجمه شد. بیگدلی برگزیده بیست و ششمین دوره جایزه کتاب سال و شانزدهمین دوره جایزه جهانی کتاب سال بود.

نصرت فاتح علی‌خان: چهره شاخص موسیقی قوالی پاکستان ۲۳ سال پیش درگذشت. نصرت فاتح علی‌خان متولد ۱۳۲۷ شمسی بود و پدرش از نوازندگان مشهور موسیقی قوالی پاکستان محسوب می‌شد. پس از مرگ پدرش او این موسیقی را از عمویش آموخت و آنقدر مشهور شد که توانست این سبک را به موسیقی جهان معرفی کند. او تعداد زیادی قوالی دارد که در جهان شناخته شده است و یکی از آنها را که در مدح حضرت علی(ع) خوانده بارها از صداوسیما شنیده‌اید. نصرت فاتح علی‌خان در بسیاری از مسان‌های بزرگ و مطرح جهان مانند رویال آلبرت‌هال انگلستان کنسرت اجرا کرد.

رنه مارکیت: نقاش بلژیکی که با سبک سوررئالیسم شناخته می‌شود سال ۱۹۶۷ درگذشت. رنه مارگریت متولد ۱۸۹۸ بود و از سال ۱۹۱۵ نقاشی را آغاز کرد. در آکادمی بروکسل بلژیک تحصیل کرد و در

سال ۱۹۲۵ با انتشار دو مجله در زمینه معرفی هنر سوررئالیسم آغازگر این جنبش در بلژیک شد. پس از آن سبک خاص خودش را در نقاشی ایجاد کرد که به آن جناس تصویری هم می‌گویند («اسرار افق»، «پسر انسان» و «شانزده سپتامبر» از مشهورترین نقاشی‌های رنه مارگریت هستند که بسیاری از آنها در موزه او در بروکسل نگهداری می‌شوند. سبک ویژه او در بوسترسازی و هنر تبلیغات و طراحی گرافیک بسیار تأثیرگذار بود.

بزرگداشت «فدريكو فليٲني» کارگردان بزرگ ايتاليايي به مناسبت صد سالگي اش در جشنواره بين‌المللي فيلم «ترانسيلولانیا» در کشور روماني برگزار شد. البته با عايت فاصله‌گذاري اجتماعي. اين ويژه برنامه شامل نمايش فيلم‌ها و برگزاري نمايشگاهي از عكس‌هاي اين سينماگر نامدار ايتاليايي بود. اين رويداد سينمائي امسال به دليل شيوع ويروس کرونا به شكلي خاص و تنها با نمايش فيلم در فضاي باز برگزار شد. سالن اصلي روباز جشنواره در يكي از ميدان‌هاي اصلي شهر كلوژ-نوکوا قرار داد و به‌طور معمول با ۲۰۰۰ مخاطب به نمايش فيلم مي‌پردازد امسال با حداکثر ۵۰۰ صندلي و رعایت فاصله اجتماعي در ايام جشنواره فعال بود. برنامه بزرگداشت «فدريكو فليٲني» نیز تحت همين شرايط خاص برگزار شد.